IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Seite 66v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Erat aũ mundo liberta q̃dã exparen
tib⁹ nomine ida. omnũ malq; & in
iq̃tatũ coãgulũ. Hęc grauiũ ferens
qd̃ ille iuuenis se dãpnaret in mor
tẽ. nã clarebat omino ꝓiturus. acce
dens erecit eũ ⁊ cepit cũ eo talia fa
bulari. q̃ animũ eius bone spei fa
cerent. ꝓmittebat se nãq; acturã
apd̃ paulinã. ut. v. miriadas acci
piens ccederet iuueni qd̃ uolebat.
His itaq; dictis iuuenẽ de morte re
uocans. sũpsit abeo pecunię q̃m ꝗ
placuerat. s; ñ eadẽ uia paulinã
aggredit q̃ ante fuerat tẽptata.
cernens animũ mulieris nullom̃
capi pecuniis. Sciens illã qd̃ admo
dũ eẽt cultura ỳsidis occupata. tale
aliq̃d machinat. accedit ad q̃sdã
ertẽplo ỳsidis sacerdotes. q̃b⁹ intẽpo
stione iurandi fidẽ seruare ꝓsua
sit. dans etiã inp̃senti duas miria
das. & dimidiã ꝓmittens etiã aliã
ut tantũ si uellet habuisset effectũ.
Tunc causã apit amorẽ iuuenis in
dicat. orat ut & mulierẽ q̃b⁹ possent
modis IN DVCERET.
Illi aũ pecuniarũ cupidine capti.
ꝓmiserunt q̃ cq̃d inparet ꝓtinus
impleturos. Preserti aũ ipse maxi
mus sacerdotũ. ut paulinã ẽueni
ret. ac suis uerbis impelleret pol
licet. Fingit aũ se ex egỳpto uenisse
abanubio destinatũ. qd̃ is grandi
cura paulinã amore teneretẽ. eũq;
dm̃ sibi iussisse ut romã ueniret
mulieriq; ꝑcepta numinis appor
taret. Libenẽ illa & optabiliẽ sus
cipit. atq; adamicas glando denun
tiat. qd̃ abanubio tali merito dig
na IVDICETVR.

Hoc etiã intimauit marito. qd̃ ambo
& cęnã anubius CONCVPISCAT.
Ille aũ grate ccessit. pudicitiã ẽ iugis
ñ ignorans. Illa q̃ ꝓgit ad tẽplũ. & cũ
cenasset tẽpusq; q̃ escendi uenisset.
uniuersę ianuę a sacerdote claudunt.
Cuncta q̃q; lumina subtrahunt. mun
dus aũ intro latebat occult⁹. Qui post
quã silentiũ factũ ẽ. ad ꝗ mulierẽ de
uenit. Illa aũ existimans dm̃ ẽẽ reue
rentẽ accipit. atq; ita cũ ea mundus
ꝓnoctans. circa uicinũ lucis abscessit.
Illa aũ mane facto ẽsurgens atq; ad suũ
uirũ ueniens. ad uentũ ad se numinis
enarrauit. Similiẽ etiã loq̃t adamicas.
magnã s̃ ex hoc glorificationẽ repu
tans. puenisse. & q̃a uerba q̃q; ad illã
fecisset anubius IN DICABAT.
S; audientib⁹ alii ñ credebant naturã
inspicientes. rei aũ pars credebat. q̃a
dũ uerũ admiraculũ dicebat pudici
tiã adtendenb⁹ dignitatẽq; referen
tes. Tercia v̄ die p̃q̃ factũ ẽ. occurrens
ei mundus. o paulina inq̃t saluasti m̃
. xx. miriadas q̃s posses familiarib⁹ tuis
reb⁹ adicere. nc aũ nec meis postulati
onib⁹ defuisti. & dãpnificatione libe
rasti. Nã intẽplo tota nox tecũ cum
mundo pacta ẽ. nec mei nominis intẽ
ẽ uoluptate ꝓcepta. Nichil enũ ad pfi
ciendũ negotiũ obfuit. qd̃ anubius
uocitat⁹ sũ. Et ille q̃d̃ talia locut⁹ ab
scessit. illa v̄ in mtẽ suã rediens tunc
ꝑmũ illud facin⁹ intellexit. & scissis
ꝓtin⁹ uestimentis aduirũ occurrit facti
onẽq; apuit tã magni facinoris. dep
cata ne suã iniuriam neglexisset.
At ille imperatori cuncta DENVNTIAT.
Tunc tyberi⁹ causã diligenẽ examinan̄.
uniuersũ scelus sacerdotũ inuenit.